

Futóbetyár

Dalriada

Futóbetyár, kínnal éhes,
éje nincsen, napja véges,
üldözi kard, fegyver, törvény,
földönfutó szülőföldjén.

Ácsolják tán már a bitót,
Kerítenek hóhért, bírót,
szorítanak helyet rajta
pusztuljon az veszett fajta.

Futóbetyár, szellő étke,
varjúkárógás zenéje,
ám, ha tárogató csendül,
kupát markol, táncra perdül.

Vigalmában is vár egyre,
szebb sorára, jobb életre,
lesz- e otthon, itt, vagy bárhol,
akad- e tűzhely, bor, mámor

Eb, ki búsul, míg van jó bor,
kerül kenyér, jut a jóból,
asszony tüze melegít át,
bírja kéz a görbe szablyát.

Ácsolják tán már a bitót,
Kerítenek hóhért, bírót,
szorítanak helyet rajta
pusztuljon az veszett fajta.

Most jöttem én a gubaci messzi pusztáról
leesett a vas a lovam lábáról
míg a kovács vasalja kispéj lovamat
addig rózsám, kimulatom magamat
Nyisd ki babám az ajtódat gyorsan szaporán
hadd gyűjjön be kilenc zsandár hozzám
hadd lássuk meg, ki a legény, sej-haj, ideki
zsandárvérrel pingálom a csárdát ki.